

32001R0090

L 14/22

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

18.1.2001.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 90/2001

(2001. gada 17. janvāris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1992. gada 30. jūnija Regulu (EEK) Nr. 1766/92 par labības tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1666/2000⁽²⁾, un jo īpaši tās 13. un 21. pantu, kā arī attiecīgos noteikumus citās regulās par lauksaimniecības produktu tirgus kopīgo organizāciju,

tā kā:

(1) Attiecībā uz produktiem, ko izved neiesaiņotā veidā vai kā nestandarta vienības, pieņemot, ka to tiro svaru nevar precīzi zināt, kamēr tie nav iekrauti transportlīdzeklī, 5. panta 6. punkts Komisijas Regulā (EK) Nr. 800/1999⁽³⁾, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1557/2000⁽⁴⁾, paredz samazināt kompensāciju, ja atklājas, ka faktiski iekrautais tīrais svars ir mazāks par noteiktu paredzētā tīrā svara procentu. Piemērojot šo noteikumu, tomēr jāņem vērā ierobežojumi, kas piemīt pārvaldījumiem pa jūru vai pa iekšzemes ūdensceļiem. Kas attiecas uz produktiem, ko izved neiesaiņotā veidā, var gadīties, ka deklarētie daudzumi nav pilnībā iekrauti, piemēram, ja persona, kas atbild par transportlīdzekli, nolēmj pārtraukt iekraušanu tehnisku iemeslu dēļ vai ja citi eksportētāji ir iekrāvuši lielāku kravu, nekā bija paredzēts.

(2) Daži cūku izcirtņi netiek iesaiņoti un nav standartizējami savu īpašību dēļ, būtu jāpaplašina nestandarta vienību kategorija, tajā iekļaujot šos produktus.

(3) Kas attiecas uz "iekraušanas vietu", lauksaimniecības eksporta preču tirdzniecību ietekmē daudzi administratīvi un komerciāli apstākļi; tāpēc ir grūti noteikt vienotu principu, un tādējādi vajadzētu ļaut dalībvalstīm pašām lemt par piemērotāko vietu tādu izvedamo lauksaimniecības produktu fiziskai pārbaudei, par kuriem pienākas eksporta kompensācija. Tālab vēl jo vairāk var attaisnot to, ka iekraušanas vietu nosaka dažādi atkarībā no tā, vai preces iekrauj konteineros, vai arī, neiekraujot vēlāk konteineros, tās iekrauj neiesaiņotā veidā, maisos vai kartona kārbās. Attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, par kuriem pienākas kompensācija, pietiekami

pamatotos gadījumos būtu jāatļauj muitas iestādēm pieņemt eksporta deklarāciju citā muitas punktā, nevis tajā, kas ir atbildīgs par produktu iekraušanas vietu.

(4) Būtu arī jāparedz iespēja atkārtoti ievest produktus, uz kuriem attiecas atpakaļ nosūtīto preču režīms, caur produktu izcelsmes dalībvalsti vai caur pirmās izvešanas dalībvalsti.

(5) Tādēļ būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 800/1999.

(6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar visu attiecīgo nozaru pārvaldības komiteju atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 800/1999 groza šādi.

1. Regulas 5. panta 6. punkta pašreizējo trešo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

"Kompensāciju nepiešķir par daudzumiem, kas pārsniedz 110 % no paredzētā tīrā svara. Ja faktiski iekrautais svars nesasniedz 90 % no paredzētā tīrā svara, kompensāciju par faktiski iekrauto tiro svaru samazina par 10 % no starpības starp kompensāciju, kas pienākas par 90 % paredzētā tīrā svara, un kompensāciju, kas pienākas par faktiski iekrauto tiro svaru. Kompensāciju tomēr izmaksā par faktiski iekrauto tiro svaru, ja eksportētājs, veicot eksportu pa jūru vai kuģojamu iekšzemes ūdensceļu, var nodrošināt par transportlīdzekli atbildīgās personas parakstītu pierādījumu, ka šādiem pārvaldījumiem piemītošo ierobežojumu dēļ vai arī ja citi eksportētāji iekrāvuši lielāku kravu, nekā bija paredzēts, un nav iespējams iekraut visas viņa preces. Šo daļu piemēro, ja eksportētājs ir veicis vietējo muižošanu, kas paredzēta Regulas (EEK) Nr. 2454/93 283. pantā, ja vien muitas iestādes atļauj izdarīt labojumus dokumentos, kur ierakstīti izvestie produkti."

2. Regulas 5. panta 6. punkta pašreizējo ceturto daļu aizstāj ar šādu tekstu:

"Par nestandarta vienībām uzskata dzīvus dzīvniekus, (pus)liemeņus, liemeņu ceturtdaļas, priekšējās daļas, šķiņķus, pleca daļas, vēdera daļas un muguras gabalus."

⁽¹⁾ OV L 181, 1.7.1992., 21. lpp.

⁽²⁾ OV L 193, 29.7.2000., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 102, 17.4.1999., 11. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 179, 18.7.2000., 6. lpp.

3. Regulas 5. panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Visām personām, kas izved produktus, par kuriem tās pieprasa kompensāciju:

- a) ir jāiesniedz eksporta deklarācija kompetentajā muitas punktā tajā vietā, kur produktus iekraus izvešanai;
- b) ir jāinformē muitas punkts vismaz 24 stundas pirms iekraušanas sākuma un jānorāda paredzamais iekraušanas ilgums. Kompetentās iestādes var noteikt citu termiņu, nevis 24 stundas.

Var uzskatīt, ka izvešanai paredzētiem produktiem ir šāda iekraušanas vieta:

- produktiem, ko izved konteineros, tā ir vieta, kur tos iekrauj konteineros,
- produktiem, ko izved neiesaiņotā veidā, maisos, kartona kārbās, kastēs, pudelēs utt., neiekraujot tos konteineros, tā ir vieta, kur veic šo produktu iekraušanu transportlīdzeklī, kurā tie atstās Kopienas muitas teritoriju.

Kompetentais muitas punkts drīkst atļaut iekraušanu pēc eksporta deklarācijas pieņemšanas, kamēr nav beidzies

b) apakšpunktā minētais termiņš.

Kompetentajam muitas punktam ir jānodrošina fiziskas pārbaudes un preču identificēšana pirms pārvešanas uz muitas punktu turpmākai izvešanai no Kopienas muitas teritorijas.

Ja administratīvu vai citu attiecīgi pamatotu iemeslu dēļ nevar piemērot pirmo daļu, eksporta deklarāciju drīkst iesniegt tikai kompetentajā muitas punktā attiecīgajā dalībvalstī, ja veic fizisku pārbaudi saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 386/90, visas uzrādītās preces ir pilnībā jāizkrauj. Preces var tomēr pilnībā neizkraut, ja kompetentās iestādes spēj veikt visaptverošu fizisku pārbaudi.”

4. Regulas 25. panta 3. punkta pēdējo daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Šo noteikumu piemēro tikai tad, ja izmanto atpakaļ nosūtīto preču režīmu dalībvalstī, kurā tika pieņemta eksporta deklarācija sakarā ar sākotnējo izvešanu, vai izcelsmes dalībvalstī saskaņā ar 15. pantu Padomes Direktīvā 97/78/EK (*), ar ko nosaka principus, kas reglamentē veterināro pārbaudu veikšanu produktiem, kurus ievie Kopienā no trešajām valstīm.

(*) OVL 24, 30.1.1998., 9. lpp.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Pēc eksportētāja pieprasījuma 1. panta 1. punktu piemēro tādiem kompensācijas gadījumiem, kuru dokumentācija vēl nav noslēgta līdz šīs regulas spēkā stāšanās brīdim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 17. janvārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Franz FISCHLER